

3 Fra bilverksted
til kirke

8 Mange nye medarbeidere
i Frikirken

11 Kraftverket menighet
i Oslo feirer 20 år

Vis oss hvordan et
kristent liv ser ut -
helt konkret

(Illustrasjonsfoto: Unsplash.com)

Vi trenger ikke godt voksne som prøver å være 25 år, og tilpasser kirke og budskap etter markedslogikk. Legg fra deg Facebook, Snapchat og Instagram og vis hvordan et kristent liv ser ut - helt konkret, skriver Ingebrikt Kvam (30) i spalten «Unge voksne». **Side 10**

Jubileum og pastorinnsettelse i Rognan

“Jubelgudstjeneste” sto det på plakaten for gudstjenesten i Rognan Frikirke søndag 6. oktober. Og det ble virkelig en jubelgudstjeneste, der menigheten feiret 25-årsjubileum, fikk innsatt ny pastor, eldste og diakon. Det var lagt opp til

feiring hele helga, der tidligere tilsynsmann Leif Inge Jensen, som var med da menigheten ble dannet, talte. Fredag kveld var det møte med tema: «Åndens folk». Lørdag var det jubileumsfest, som i sin helhet var lagt opp og ble ledet av noen av menighetens unge. Her var det mange gode innslag fra menighetens liv og virke gjennom 25 år. Fra menighetsdannelsen, innvielse av kirken som sto ferdig i 2010, til glimt fra menighetens mangfoldige liv og virke. Søn-

gens gudstjeneste ble innholdsrik. Her ble Trond Vegge innsatt som menighetens nye pastor. Geir Johansen ble innsatt som eldste, og Jorunn Johansen som diakon. Leif Inge Jensen hadde som tema for sin preken: «Nåde og sannhet». En stor forsamling fra Rognan og tilreisende fra andre frikirkemenigheter, kunne så feire nattverd sammen. Geir og Jorunn ble takket for en stor og rik tjeneste i menigheten i to epoker, med noen år i Rødøy menighet. Trond Vegge og han kone Åse

Nytt styre i Søndre presbyterium

NYTT STYRE Fra venstre: Arvid Hunemo (nestformann), Geir Ove Bakken (styremedlem), Ove Nybø (formann), Hilde Grøthe (styremedlem), Oskar Aanonsen (styremedlem), Hilde Margrethe Sæbø Fjeldstad (3. vara), Øyvind Tonheim (1. vara) og Glenn Austegard (2. vara).

Slik ser det nyvalgte styret ut, etter at Søndre presbyterium gjennomførte sitt presbyteriemøte helgen 18.-19. oktober.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**
Foto **TRINE H. SYVERTSEN**

Søndre presbyterium var samlet til sitt 4. ordinære møte i Birkeland Frikirke 18.-19. oktober 2019. Ifølge presbyterieformann Ove Nybø beskriver presbyteriestyrets årsmelding mye god virksomhet i menighetene, det er mye å glede seg over, men også noen utfordringer, i det å utruste troende og å nå flere med evangeliet. - Utfordringene som ble beskrevet var blant annet fallende medlemstall blant barn og unge. Samtidig er det positivt at særlig to menigheter har sterk vekst i fremmøte og antall medlemmer, samt mye godt ungdoms- og konfirmantarbeid, sier Nybø, og gir eksempler på flere innspill fra komiteenes saksbehandling som han tar med seg videre:

- Vi som fellesskap er satt til å oppmuntre hverandre og heie hverandre fremover. Kan vi ha samlinger der eldste og ansatte treffes på tvers av menigheter? Kan vi bruke pastorsamlingene enda bedre? Kan vi få enda bedre samspill og bruk av ressurser/anlegg på Kristiansand ferienesenter, Dvergsnestangen?

- Det ble også fortalt om det gode arbeidet som gjøres på Kristiansand Folkehøyskole, og delt en visjon og et ønske om at én eller flere menigheter på sikt kan overta og drive folkehøyskolen, uten at dette var en sak på

årsmøtet. Kristiansand Frikirke hadde dessuten sendt inn et forslag om vi som menigheter kunne samarbeidet mer, til gjensidig glede og inspirasjon. Mange momenter kom frem, som både menigheter og presbyteriestyret kan arbeide videre med. Blant annet et spørsmål om idébank. Hva er vi gode på, og hva kan vi hjelpe og undervise hverandre om? Sommerdriften på Kristiansand ferienesenter, Dvergsnestangen, er et annet tema, der eksempelvis felles sommergudstjenester og konserter kan videreutvikles og oppleves godt, samtidig som det er ressurs sparende da de nærmeste menighetene ikke har gudstjenester noen uker i løpet av sommeren, sier Nybø.

Synodeformannens brev til presbyteriemøtet var sendt til delegatene, og ble behandlet i møtet.

- Vi ble oppmuntret til å gripe fatt i noen delpunkter i målplanen som var overkommelige, i stedet for å tenke at “alt dette klarer vi ikke”. Jeg opplevde presbyteriemøtet som en fremoverlent forsamling bestående av eldste og pastorer, som vil, og har visjoner om, å nå mennesker, bygge menighet, hjelpe og oppmuntre hverandre, og ta utfordringene som kommer, sier Ove Nybø.

Det ble også orientert om den nye tilsynsmannsordningen under møtet. - En tankevekker for meg, som har vært i presbyteriestyret, var det gode forslaget om at informasjon om FERØ, overgrepssaker og konflikthåndtering, må løftes mer frem. Kan tilsynsbesøket ha dette som et fast punkt, var et spørsmål som kom opp.

Stor

Søndag 15. september var Steinkjer Frikirke fylt til randen for å feire festgudstjeneste. Alle frikirkene i Trøndelag var representert med hilsener og gaver, og alle kristne menigheter og forsamlinger i Steinkjer, samt ordfører, var tilstede og feiret menigheten.

F

or anledningen var det verdenspremiere for Steinkjer Frikirkes nyetablerte mannskor, Mannskoret Sjarm, og vi fikk se flere musikkinnslag med menighetens egne musikere. Vi er rikt velsignet med mange begavede sangere og musikere. Mange av menighetens

medlemmer var i tjeneste på åpningsfesten, da gavebasert tjeneste er en av våre verdier. Pastor John Arne Gladsø talte om at vi som menighet har et kall til å være med i «bergingsaksjonen» for å redde mennesker for Jesus. Vi har fått «redningsbøya» Jesus, bruk den! Hele festdagen ble ledet av pastorfruen Eva Karin Valan Gladsø.

Etter gudstjenesten fikk alle 230 fremmøtte nyte god lokalprodusert «karbis» (karbonadesmørbrød) og et raust Nord-trøndersk kakebord. Som saksopplysning, så har vi 230 stoler. Kan det være Guds plan?

STARTET I STUA

Steinkjer Frikirke ble etablert i 2010, etter at Eva Karin og John Arne Gladsø opplevde et kall fra Gud til å flytte til Steinkjer for å etablere menighet. «Vi trodde vi skulle være et husfellesskap i mange år» sier ekteparet, etter å ha opplevd en sterk vekst i menigheten siden oppstarten. Den 10. oktober 2010 var vi 16 stykker som var med på å starte Steinkjer Frikirke. I dag har vi passert 75. I starten var vi samlet hjemme i stua hos Bjørg og Fridtjof Berg. Vi har lånt kantina på Steinkjer videregående skole, leid et grendehus, leid kan-

Røstøen Vegge med familie ble ønsket velkommen til spennende tjeneste i Rognan menighet. Etter gudstjenesten var det dekket til festkirkekaffe, der det også var flere som kom med hilser og gratulasjoner til menigheten. Det ble gitt uttrykk for stor taknemlighet for menigheten, og med ønske om gode og rike år videre i tjeneste for Jesus på Rognan og i områdene rundt.

NYINNSATT Fra venstre eldste Geir Johansen med kona Jorunn, som ble innsett som diakon. Åse Røstøen Vegge og pastor Trond Vegge.

åpningstfest

i Steinkjer Frikirke

GJEST Steinkjers ordfører Bjørn Arild Gram var en selvskreven gjest på åpningstfesten i Steinkjer Frikirke, som ble ledet av pastorfruen Eva Karin Valan Gladsø. (Foto: Privat).

FØR OG ETTER Bilverksted har blitt bygget om til kirkesal for Steinkjer Frikirke.

tine i et kontorbygg i Steinkjer sentrum, leid et tidligere kjøreskolelokale, og nå flyttet inn i «eget bilverksted», som etterhvert har blitt til kirke. Vi har opplevd at det har vært behov for et frikirkefelleskap i Steinkjer, og vi har gjennom husgrupper, Alphakurs og inspirerende gudstjenester fått møte nye med evangeliet. Vi har vokst i kjennskap til Jesus som enkeltpersoner, og i vokst i antall som menighet. Vi erfarer at det ofte er nye og ukjente mennesker på gudstjenestene. Nå er vi gunstig plassert i byen, og har ønsker og drømmer om å være kirke langt utover søndag formiddag. Vi har det siste året opplevd at flere ungdommer kommer til «Together» som er vårt tilbud til tenåringene, og vi har startet med Tweens for de som har vokst ut av søndagsskolen «Frisfiskerne». Med eget hus har vi nå mulighet for å utvide tilbudet og være en relevant kirke for enda flere i Steinkjer.

FRA BILVERKSTED TIL KIRKE

Fra oppstarten av har vi hatt god kontakt med ordføreren i Steinkjer. Han har vært på besøk hos oss både

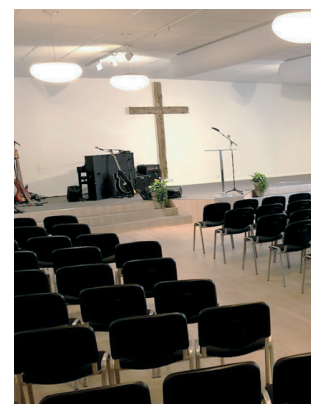
offisielt og uoffisielt. Vi har vært frimodige på at vi har tro på bønn, og han har vært frimodig og delt bønneemner med oss som menigheten er med og ber for. På åpningstfesten var han til stede hele dagen fra start til slutt, og virker å sette pris på fellesskapet. Våren 2018 gikk vår leiekontrakt ut, og vi begynte å bli litt urolige for hvordan Gud ville løse dette for oss. Vi hadde i lengre tid vært ute i markedet på leit etter et passende lokale. Midt oppi dette bar noen frem et profetisk budskap til oss som inneholdt ordene: «Dere skal være her ...». Det så vi ikke noen løsning for og avfeide det. Vi valgte, etter litt forhandlinger med utleier, ikke å fornye kontrakten og satt dermed på oppsigelse uten å ha noen løsning for menighetslokale etter våren. Vi hadde de siste par årene bedt mye om å få se Guds plan med oss som menighet. Vår plan var å få leid noe større lokale, men markedet var «tomt». Et par kvelder etter det nevnte møtet med utleier, ble vi kontaktet og fikk tilbud om å kjøpe et lokale som da var et bilverksted. Vi hadde ikke vurdert kjøp, da vi ikke så noen mulighet for

å reise nødvendig egenkapital.

GUDS LEDELSE

Men, Gud hadde en plan. Han hadde snakket med folk i menigheten angående økonomi, Han hadde vært i kontakt med kommunen og de som bestemmer over byplan og regulering. Han hadde forberedt bank og naboer, og noen dager etterpå hadde vi kjøpt hele bilanlegget! Vi legger ikke frem detaljene i dette her, men vi ser det som Guds ledelse, da det er så mange små og store ting som sammenfaller på en og samme uke, som vi ikke har mulighet for å påvirke. Vi er takknemlig til Gud og mennesker for at vi får være med på dette, og se på nært hold hvordan Gud jobber. 1.mars 2019 var ombyggingen i gang, og vi satte åpningstfesten til 15.september. Med tydelig ledelse, og godt samarbeid med entreprenøren, var hele ombyggingen ferdig til avtalt dato og avtalt pris. Den nye kirken er i andre enden av det tidligere lokalet, og profetien vi fikk et år før dette stemte: «Dere skal være her ...».

Av John Arne Gladsø

ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
anne-kristine.wiecek@frikirken.no

Kristenlivet - Helt konkret

I gamle dager ble Budbærerens redaktørs lederspalt omtalt som en talerstol, der redaktøren kunne løfte fram det han mente lå Herren på hjertet, til leserne og til kirkesamfunnet. Denne tradisjonen har jeg ønsket å leve i. Jeg har derfor skrevet ledere, ikke for å markere meg i sitatsspaltene i dagspressen, men ut fra det jeg tror Frikirkefolket trenger å høre; til trøst, oppmuntring og til utfordring.

Jeg har gjerne løftet en av sakene fram fra dagens utgave, og hvis jeg skal peke ut én sak fra denne utgaven, er det Ingebrikt Kvams tekst på side 10, i spalten der unge stemmer blir tydelige. Etter min mening er dette den viktigste teksten jeg har sett på lenge:

«Legg fra deg Facebook, Snapchat og Instagram og vis hvordan et kristent liv

ser ut - helt konkret. Vis oss hva omvendelse og et liv i etterfølgelse vil si! Vis oss hvordan man ber, leser i bibelen, lever i fellesskap og forteller andre om Jesus.»

Nettopp, tenkte jeg da jeg leste dette!

Jeg ser dette blant unge, og jeg kjenner lengselen i meg selv. Vi er lei av prat og festtaler og fancy events. Vi vil smake, lukte, lese, medvandre, og leve Jesuslivet.

Flere og flere har fått øynene opp for Stian Kilde Aarebrotts bok «Kunsten og forme livet». Aarebrot henviser i foredrag til filosofen Dallas Willard som skriver i The Great Omission at «De menneskene vi leder og snakker til, kommer til å glemme 99 prosent av det vi sier til dem. Men de vil aldri glemme hvordan vi var.[...] Vår karakter vil etterlate seg utslettelige merker i folks liv, på godt og vondt. Derfor må vi aldri glemme at det viktigste som skjer til enhver tid, midt blant alle slags lederoppgaver, er vår egen pågående dannelselse.»

Om vi liker det eller ei, folk «leser» det vi gjør, mer enn det vi sier. Aarebrot taler for å revitalisere de gode kristne vanene. Det å respondere på det vi leser i Bibelen bør være det naturligste av alt, men det blir så lett mye «burde». Ved å konkretisere for seg selv det man ønsker å endre, og leve det i det daglige, former vi faktisk vår egen hjerne positivt. Det vi gjør ofte, påvirker hjernen. Kultur er vaner på makronivå. Endrer vi vaner sammen, har det større effekt for oss og den enkelte, enn om vi prøver alene.

Et eksempel kan være å avtale i husfellesskapet, at innen neste gang skal jeg hver dag sitte i stilhet med Gud, mens jeg togpendler i stedet for å lese på smarttelefonen min. La oss se etter de små, realistiske mulighetene til å velge bort stimulans og heller få mer ro og fokus! Det vil endre deg over tid, og det vil bety noe for de rundt deg.

Aarebrot hevder at skal vi misjonere i vår tid, må vi tørre å invitere ikke-kristne inn i våre kristne praksiser. La de være med i bønn, lovsang, bli med på gudstjenester og syng bordbønn.

Kvam beskriver en generasjon som etterlyser nettopp dette: «vis hvordan et kristent liv ser ut - helt konkret.»

ANNE MARIT SCHIAGER TOPLAND

«Sånn har vi alltid gjort det hos oss»

Vaner former livet på godt og vondt. Vaner tar tid å innarbeide. Noen av vanene er hardt tilkjempet gjennom øvelser og repetisjon fordi vi måtte endre atferd og tankemønster. Andre vaner har vi arvet eller lagt oss til uten å tenke på det. Vaner vi tilegner oss i fellesskap vil kjennetegne kulturen vår, hvem vi er. Og kulturen preger oss.

Gode vaner. Dårlige vaner. Ringvirkningene merker vi, og det gjør antakelig også de som er rundt oss.

Det er tre vaner vi har forpliktet oss til å øve inn i Frikirka gjennom målplanen vår og som vi ønsker skal være helt vanlig for oss:

- å regne med Jesus i hverdagen, på skole, arbeidsplass og nabolag og ikke bare i kirka.
- å prioritere neste generasjon ved å utruste dem, la dem få prege og lede sammen med eldre generasjoner
- å dele de gode nyhetene om Jesus i ord og handling til nye mennesker

For at noe skal bli helt vanlig for oss, må vi gjøre det mange nok ganger til vi ikke behøver å anstrenge

oss for å velge å gjøre det lenger. Vi må øve til det blir vår vanlige handlemåte, væremåte, tenkemåte. Hvilket av de tre områdene fra målplanen er helt vanlig prioritering i din menighet allerede? Hvilket område må dere øve på til det går helt av seg selv?

Vaner former oss som mennesker, de former hjemmene våre, menighetene våre og omgivelsene våre.

Så om noen år vil Frikirka forhåpentligvis være kjennetegnet ved at vi av gammel vane og helt selvfølgelig

- lar det som hjelper til tro i hverdagen få forrang for det som samler tilskuere.
- lar neste generasjon ta plass, utrust dem til å prege, forme og lede sammen med eldre generasjoner.
- legger til rette for at nye mennesker i nærmiljøet og i unådde områder får møte Jesus ved å åpne og å plante nye fellesskap, og møter sosiale behov med godhet.

Og da vil vi si at heldigvis er gammel vane vond å vende. Ringvirkningene vil vi merke, og det vil antakelig også de som er rundt oss.

JESUS I HVERDAGEN

Vi vil være et fellesskap der vi hjelper hverandre til å vokse i troen på Jesus og følge ham. Bibelleesning og bønn er en naturlig del av hverdagen, og i fellesskapet tjener vi med de gavene vi har fått. Vi vil være en ressurs for barnefamilier og hjelpe mennesker til å leve godt sammen. Vi er medvandrere som åpent og ærlig deler liv og tro. Sammen vil vi hjelpe hverandre til å leve ut troen i hverdagen.

MÅL

TROSLIV

1 Vi ser en økning i bruk av **bibell** og **bønn** i menighetene

2 Menighetene opplever en økning i **gudstjeneste- og smågruppe-deltakelse**

TRO PÅ HJEMMEBANE

3 Menighetene er en **ressurs for barnefamilier** og hjelper dem til å leve ut troen i hjemmet.

4 Vi tilbyr **samlivskurs og foreldrekurs** gjennom flere av menighetene våre.

5 Menighetene følger **trossopplæringsplanen** de har utarbeidet ut fra kirkes felles plan.

6 Det er utarbeidet en **trossopplæringsplan for voksne**.

JESUS TIL NYE GENERASJONER

Vi vil være en inkluderende kirke. Vi ser etter det beste i hverandre og sier det gode vi ser. Vi gir rom for å prøve og feile, og verdsetter forsøkene. Vi reirutter og utrust unge ledere, slik at vi kan lede sammen på tvers av generasjoner og sikre både kontinuitet og fornyelse. Vi trenger alle generasjoner, men vil ha et særlig fokus på dem under 40 år. Hos oss er alle ledere mentorer for yngre ledere.

MÅL

UTRUSTNING

1 Det er utarbeidet en plan for rekruttering og utrustning av ledere, nasjonalt og lokalt.

2 Alle unge ledere har en mentor.

3 Det er laget en opplærings- og oppfølgingsplan for **pastorer og for eldste**.

4 Vi har etablert samarbeid med folkehøgskoler og utdanningsinstitusjoner om studietilbud med fokus på bibel og tjeneste.

GENERASJONER LEDER SAMMEN

1 **40 % av lederne** i menighetene er under 40 år.

2 **20 % av medlemmene** med regionale og nasjonale tillitsverv er under 40 år.

JESUS TIL NYE MENNESKER

Vi vil være til for andre. Vi ønsker å veilegne alle vi møter i hverdagen vår. Oppdraget vårt er å bringe budskapet om Guds tilgivelse og nåde til alle mennesker. Vi vil ha et spesielt fokus på flyktninger og innvandrere nasjonalt, og muslimer og unådde folkegrupper internasjonalt. Vi engasjerer oss i frivillig arbeid for sårbare grupper i nærmiljøet, og for undertrykte og nedleidende i verden.

MÅL

DIAKONAL OG MISJONAL KIRKE

1 Menighetene er engasjert i frivillig arbeid for **sårbar grupper** i nærmiljøet.

2 **20 nye menigheter** har deltatt i en læringsprosess med fokus på å være **misjonale kirke**.

3 Frikirken fremmer **enhet blant kristne kirker** for at verden skal tro.

MENIGHETSVEKST

4 Alle menigheter har startet minst ett nytt fellesskap, smågruppe eller større fellesskap, som **når nye mennesker**.

5 Det er etablert **studentfellesskap** i syv byer med høgskole/universitet.

6 Det er plantet **åtte nye menighetsfellesskap**.

7 Det er vekst i **antall medlemmer** i aldersgruppe **0-40 år**.

MISJON

1 Samtlige menigheter har **regelmessig kontakt** med minst én av utsendingene våre.

2 Vi har gjennomgått og formet **misjonstrategien** og forankret den i menighetene våre.

3 Vi har styrket misjonsarbeidet vårt blant **muslimer i Norge**.

4 Vi har styrket misjonsinnsatsen i **Midtøsten**.

5 Vi har økt **misjonsgaven**.

Mål for Frikirken 2018-2023

Organ for Den Evangelisk Lutherske Frikirke
ANSVARLIG REDAKTØR:
ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
Fast medarbeider fra kommunikasjonteamet:
Geir Arne Johansen

Redaksjon og ekspedisjon:
Budbæreren
Pilestredet 69
0350 Oslo
Tlf. 22 74 86 00 -
Telefax 22 74 86 01
E-mail: budbareren@frikirken.no

Bladet utkommer med 10 nummer pr. år.

Design: Fløde Magasindesign
Trykk: Amedia Trykk

Årskontingent: Norge og Norden kr. 490,-. Utlandet for øvrig kr. 550,-. Blinde og svaksynte kan få Budbæreren innlest på CD til samme pris. Abonnementet løper til skriftlig oppsigelse foreligger.

Tilsluttet Fagpressen

Apolo...hva for noe?

ANN-CHRISTIN ØSTERBERG

Vår 16 åring begynte på videregående nå i høst. Her om dagen slang hun seg inn i bilen og la ut om en skikkelig engasjert samtale hun hadde hatt på skolen med noen av sine medelever. Etterhvert kom samtalen inn på tro, noe som var både spennende, men også litt vanskelig. Flere hadde sterke meninger og holdninger rundt enkelte temaer, og hun fikk noen spørsmål hvor hun ble svar skyldig. Spørsmål som vi kanskje ikke så ofte stiller oss selv eller hverandre, eller som vi tror vi har gode svar på, men de svarene funker liksom ikke utenfor våre kirkevegger.

Mamma hva skal jeg si når de spør om det?

Selv om vår yngstemann muligens fortsatt tror at jeg har svar og løsninger på det meste, så måtte jeg til 16 åring si; akkurat det temaet syns jeg det er vanskelig å svare enkelt på.

Undersøkelser viser at en altfor høy andel av menighetsbarna forsvinner ut av kirkene våre når de

blir voksne. Noe skjer på veien fra barnetro til voksen tro. Mye skjer i studietiden i møte med en helt annen virkelighet som ligner lite på menighetsfellesskapet de vokste opp i. Hvorfor de blir borte fra menighetslivet er det selvsagt mange grunner til. Barna Research nevner for eksempel manglende disippelgjøring, kobling mellom generasjoner og manglende kobling mellom tro, arbeid, karriere og hverdagsliv som noen faktorer.

Mens Skaperkraft har satt fokus på tro og arbeid, har den kristne studentorganisasjonen, Laget sett behovet for trosforsvar, apologi- etikk på skolene og i studentsfæren. Det samme gjør Damaris, hvor jeg jobber nå. (Sjekk ut navneopp- havet i Apostlenes gj 17.31)

Vi er gode på pizza og røykmas- kiner, og det er masse bra med det, men vi sender våre barn og unge ut på «slagmarken» til skoler og uni- versiteter, uten «våpen», eller verk- tøyl til å svare, forklare eller for- svare sin tro, sa Amy Orr Ewing, apologet og evangelist, under et foredrag på NLA. Hun leder Oxford Centre for Christian Apologetics, og har sett et stort behov for å ut- ruste og styrke barn og ungdom i deres tro ved apologetikk. Det er så viktig å ta barn og ungdom sine spørsmål på alvor. Det er så viktig at de får stille spørsmål. Det er bra å stille spørsmål! Og de fortjener å

få svar. Gode svar. Ærlige spørsmål og ærlige svar.

Når Gud er tatt ut av ligningen i det offentlige rom, kan frimodighe- ten forståelig nok synke i takt med antall spørsmål, fordommer og generell skepsis til tro, som vi som kristne må forholde oss til. I det landskapet funker ikke lettvinde svar.

"If God doesn't exist, who took this photo?" står det på tekstillus- trasjonen som viser et flybilde tatt ovenfra. Bildet er hentet fra Laget sin nettside, hvor de skriver om «Apolo..hva for noe» (derav også tittelen).

Jeg opplever at jeg en gang iblant tyr til litt for enkle svar og forkla- ringer rundt en del spørsmål jeg får angående tro. Jeg tror ikke jeg er alene om å ikke alltid ha gode svar, om det er som foreldre, som med- menneske ja, som kristen.

Kunnskap og ånd har i noen sammenhenger blitt satt opp mot

UTFORDRENDE - Når Gud er tatt ut av lig- ningen i det offentlige rom, kan frimo- digheten forståelig nok synke i takt med antall spørsmål, fordommer og generell skepsis til tro, skriver Ann- Christin Østerberg. (Illustrasjonsfoto: Meme-illustrasjon.)

hverandre, men de er på samme lag. Begge er hjelp til å navigere li- vet og troen.

«Jeg er bare interessert i en apologetikk som leder i to retning- er. Den ene er å lede mennesker til Kristus. Den andre er at etter de har blitt kristne, anerkjenner Kris- tus som Herre i hele livet». skrev Francis August Schaeffer, en aner- kjent apologet i det forrige århun- dre. For det er jo dette det egent- lig handler om, at våre barn og ungdommer, at mennesker i og utenfor kirkene våre, skal få se, er- fare, lære om, og bli kjent med hvem Jesus er!

Det er jo dette det egentlig handler om, at våre barn og ungdommer, at mennesker i og utenfor kirkene våre, skal få se, erfare, lære om, og bli kjent med hvem Jesus er!

Tro og tvil

For meg er tvilen troens følgesvenn. Jeg ønsker ikke at det skal være sånn, men det er ikke alt som kan styres. Da er det godt å vite at Jesus ikke avviser de som kommer til han, selv når man kommer med en bønn om hjelp for sin vantro. Jeg har mange ganger gjort bønner til denne mannen, som jeg ikke en gang vet navnet på, til min bønn. «Jeg tror, hjelp min vantro». Så vet jeg at Jesus tok imot også denne mannen. Slik han tar imot alle som kommer til han, i tro, av ulik styrkegrad. For selv om tidene skifter og mine følelser går opp og ned, er Gud konstant, han er alltid den samme.

Johan Lervik i menighetsbladet for Øvrebo og Hægeland

Nåde

Mamma og pappa kalte meg Anne Mari antakelig fordi de likte klangen av navnet og synes det passet til den lille de hadde fått i sin varetakt. Da jeg vokste opp fikk jeg vite den etymologiske betydningen av navnene, som begge har hebraisk opprin- nelse. Anne betyr «nåde», og Mari kan bety både «elsket» og «opprørsk». Å bli vist nåde, handler om å bli vist favør, raus- het og tilgivelse. Det har jeg trengt, og det trenger jeg i livet mitt. Jeg kan være både elskverdig og til irritasjon, jeg kan bygge opp og dessverre også rive ned gjennom handlingene jeg gjør. Jeg trenger nåde.

Anne Marie Schiager Topland i menighetsbladet for Arendal Frikirke

Vennskap

Vennskap bindes sammen av felles inter- esser, ønsker og lengsler. Vennskapet er al- likevel ikke bundet av at vi må ha samme mening om alt. En muslim og en kristen kan være de beste venner. Vi er interessert i tro, ønsker det beste for den andre og lengter etter den ene sanne Gud (...) Venn- skap må pleies. Også utenfor kirketid og kirkekafe. Kanskje du skal invitere en gamle, ny eller potensiell venn til å gå en tur eller ta en kaffe? Det er sjelden så skummelt som vi tror, og gode ting kan skje. Legg vinn på vennskap i menigheten! Det er en form for kjærlighet der alle har sin plass, og oppgaven er enkel.

Erling Rantrud i Underveis

MAT TIL HJEM- LØSE

To ganger i måneden deler vi ut mat og forteller om Jesus til hjemløse i sentrum av Nagoya. Når vi kommer, står allerede 50-60 kvinner og menn i kø. Vi hilser på hver enkelt. Så følger en kort gudstjeneste, før vi deler ut maten. Det handler ikke bare om mat for kroppen, men om samhold og å kjenne seg verdsatt – mat for sjelen.

**TUSEN
TAKK!**

VIPPS til 7777.
Giro 3000.21.94976,
merk 15010.

fri kirken
frikirken.no/misjon

Alf Petter Hammersmark takket av

Helga 26. – 27. oktober markerte Stavern Frikirke at pastor Alf Petter Hammersmark takker av etter 27 års tjeneste i menigheten, de siste åra som seniorpastor i deltidstilling. I alt har han 43 år bak seg som pastor, og dette ble markert med takkefest lørdag kveld med vel hundre gjester. Arnfinn Løyning holdt festtale, Sverre Løstada trakk fram gode minner, og presbyterie-

formann Gunnar Johnsen takket for godt samarbeid i presbyteriestyret. Formann i menighetens eldsteråd karakteriserte Hammersmark med egenskapene apostelen Paulus nevner som Åndens frukter: Trofasthet, kjærlighet, glede, ydmykhet, vennlighet og godhet. På nattverdsgudstjenesten søndag talte Hammersmark til over 200 fram møtte, og som avslutning framførte

barna i menigheten en dans som takk til en barnekjær seniorpastor. En oppsummering av helga forteller om en pastor som er godt kjent og avholdt både innad i Frikirka, i andre kirkesamfunn og utad i lokalmiljøet i Stavern, der han også er aktiv i Stavern Vel.

- Vi må legge til rette for opplæring i menighetene

I Frikirkens målplan punkt 8. står det at «Alle unge ledere har en mentor». Sendt-konferansen i 2018 vektla viktigheten av å lære bort og følge opp de unge. - For å få dette til må vi bygge en kultur for opplæring i menighetene våre og starte med å få oss en trainee, sier tilsynsmann Lars Øystein Folkedal.

Tekst **ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK OG GEIR ARNE JOHANSEN**

Aha en trainee betyr at du følger opp en person som er villig til å lære over tid. Du skal lære bort noe av det du har tilegnet deg som kristen og som leder. Det kan alle ledere få til - men det må prioriteres, sier Karmøypastor og tilsynsmann i Vestre tilsynsområde, Lars Øystein Folkedal. Frikirken opplever pastormangel og ledermangel, og dersom ledere på ulike nivå kunne «reprodusere» seg selv kan Frikirken bli en reproduserende bevegelse, mener han. Lars Øystein Folkedal er med i Frikirkens nasjonale team på Sendt-konferansen, og har vært med å skissere hvordan et trainee-program i Frikirken kan se ut. Punkt én er å finne en person som er villig til å lære over tid, dernest må rollene tydelig avklares, som trainee og læremester. Traineen er valgt fordi du ser noe i den personen. Tidsrammen for oppfølging og trening må avklares, og det må

tydeliggjøres hva man forplikter seg på. Hver trainee bør forplikte seg til ett år av gangen, så gjøres en evaluering etter endt periode. - Dette er et svært viktig mål å gå i retning av. Hvis vi kan klare å slippe fri energien, kreativiteten og uredtheten som ofte finnes hos de unge, i kombinasjon med at noen som har gått lengre på veien med Jesus kan være tett på og «slipe diamantene», tror jeg vi vil se mye frukt gjennom arbeidet. Men for å få til dette må vi bygge en kultur for opplæring i menighetene våre, sier Folkedal. Han mener voksne ledere må våge å være tydelige gjennom varme relasjoner til de man skal være mentor for. - Kanskje kan vi voksne ledere finne eller være en ny mentor til en av våre unge ledere en av de to neste ukene?

MAKRO- OG MIKRONIVÅ

Folkedal påpeker at der du vil nå mange, må du gjøre en innsats én til én (på mikronivå, red. anm.). - Hvis du vil se at nye ledere er en frukt av menighetens arbeid, så må du arbeide på mikronivå med én til én til kommende ledere. Da bygger du en kultur av opplæring fra bunnen av, sier han, og utdyper: - Makronivå i menighetssammenheng er arrangementer, aktiviteter og overordnede strategier initiert av ledelsen. Jeg tror vi kristne lenge har hatt overdriven tro på å bygge menighet på makronivå. Mikronivå blir da det som skjer én til én. Noen få personer du bygger nære relasjon til og som du følger tett opp. Det er her en trainee-relasjon kan bygges opp. Jeg tror vi må fortsette å arbeide på makronivå, men i en mye bedre balanse med hva som skjer på mikronivå, sier Folkedal.

BEKREFTELSER OG OPPMUNTRING

- Hvordan startet din egen tjeneste?

te? Var det en spesiell person som så deg?

- Min tjeneste startet nok i flere etapper. Først med pastor Jan Helge Frøen i Tønsberg, som oppmuntret og underviste meg som fersk Jesus-etterfølger, til kallet med å plante menighet på Karmøy. Dette ble først bekreftet av Jon Arne Nygård, som siden ble min viktigste mentor og tydelige evalueringspartner. Ellers har både Helge Hollerud og Jan Rittedal vært viktige åndelige fedre for meg; gjennom bekreftelser og oppmuntringer til å fortsette. Øivind Augland har hevet meg ut på dypt vann noen ganger, uten at jeg har druknet. Det er også mye lærdom i det! Jeg er utrolig takknemlig for alle disse, og det de har vært for meg underveis. Var det noe jeg skulle ønsket annerledes, så var det muligheten til å få gå sammen med en annen i hverdagen, og lære gjennom det. Men det ble vanskelig å få til det på Karmøy.

LÆRE AV HVERANDRE

Lars Øystein Folkedal advarer pastorer mot å bli «blekksprut-

SEMINAR Lars Øystein Folkedal holdt et miniseminar på pastormøtet om det å ha Trainee med seg. (Foto: Anne-Kristine Bjørgsvik Wiecek).

pastorer». - Med det mener jeg pastorer som prøver å ha altfor mange armer, som skal være gode på alt og gjøre alt det gode samtidig. Resultatet blir som regel svakere kvalitet, mer overfladiskhet og mindre tid til den enkelte. Jeg har selv forsøkt i flere år, sier han. - Vi må følge med blant barn og unge, utvikle dem som ledere og bygge kultur for å lære, også blant pastorer. Rollene kan noen ganger byttes, og vi kan lære av hverandre, sier Folkedal, og viser til 2. Timoteus 2,2: «Det du har hørt av meg i mange vitners nærvær, overgi det til trofaste mennesker, som også er i stand til å lære andre». - Forslaget fra SENDT-teamet i 2018 var at 30 pastorer skal ha én trainee hver. Vi tjener sammen, og må evaluere sammen. Vær på jakt etter hvem du kan utfordre til å bli din trainee, oppfordrer Folkedal.

NYE MEDARBEIDERE

Frikirken får stadig nye medarbeidere, som vi tradisjonelt presenterer på baksida i hvert nummer. I denne utgaven blir du kjent med enda flere!

Synnøve Gundersen

Alder: 46

Sivilstatus: Gift

Menighetstilhørighet:

Bærum Frikirke

Virke: Pastor i 50 prosent

- Jeg er gift med min kjære Thorkild og vi har to barn, Sindre på 14 og Karoline på 11. Jeg har jobbet i mange år som pedagog og lærer i barnehage og skole, og er i tillegg EQ-terapeut. Da jeg for vel 1,5 år siden ble spurt om jeg kunne tenke meg å bli pastor ble jeg skikkelig overraska. Det hadde jeg absolutt ikke tenkt på. Samtidig traff det noe i meg, så jeg svarte; ja, men kan jeg det da? Men gjennom bønn, samtaler og refleksjon endte jeg med at ja, det kan jeg.

1 - Jeg strekker meg etter å være ydmyk og undrende slik at jeg stadig lærer mer gjennom bønn, bibellesning og i møte med mennesker som deler av sine erfaringer.

2 - Filipperne 4, 6. Vær ikke bekymret for noe! Men legg alt dere har på hjertet frem for Gud. Be og kall på ham med takk. Dette fikk jeg fra ei i menigheten, og det har fulgt meg i den prosessen fra å gå ut av en tjeneste til etter hvert å bli pastor.

3 - Da liker jeg å være sammen med Thorkild og barna mine.

Laine Ulvær

Alder: 49

Sivilstatus: Gift

Menighetstilhørighet: Lørenskog Frikirke

Virke: Barne- og ungdomsarbeider i 30 prosent

- Jeg er født og oppvokst i Latvia. Kom til Norge som 20-åring etter jernteppefallet i 1990, for å gå på Lundheim folkehøyskole på Moi. Ble der i to år, og gikk musikklinja og formingslinja. Jeg ble kristen mens jeg gikk der. I 1996 var jeg tilbake i Norge for å studere kristendom grunn- og mellomfag på Frikirkens bibelskole LBM i Oslo. I 2001 stiftet jeg familie og har bodd permanent i Norge siden. Mellom 1992 og 2000 var jeg gjennom seks operasjoner på grunn av hofteledds dysplasi. Så jeg er full av skruer, metallplater og kunstige ledd, men er veldig glad for at Gud kan fortsatt bruke meg.

1 - For tiden jobber jeg mye med å forberede andakter. Det er viktig for meg å formidle Jesus slik at budskapet blir mottagelig.

2 - Johannes 10,28. Det gir meg trossstyrke og trygghet. Jesus selv slår fast sin allmektighet i det Han lover det kun en Gud kan love og levere.

3 - Jeg har tre barn og bruker mye tid sammen med dem. Jeg liker også å strikke, lese og elsker å ha venner på besøk.

Jan Inge Ringsby

Alder: 62

Sivilstatus: Gift

Menighetstilhørighet: Tveit Frikirke

Virke: Pastor i Tveit og Grimstad Frikirker i hhv 30 og 40 prosent, samt bedriftsrådgiver

- Jeg er godt gift, og har to voksne sønner. Jeg var pastor i Halden og Randesund før jeg i 1999 begynte som prest i Forsvaret. Der hadde jeg seks tjenestesteder i Norge, og sju perioder i utlandet, senere ble jeg «kastet ut» av Forsvaret på grunn av alderen. Etter en deltidsvikartjeneste i Gjerstad i fjor begynte jeg i en 30 prosent stilling som pastor nummer to i Tveit. I høst har jeg også et engasjement i 40 prosent i Grimstad, som pastortvikar. Samtidig driver jeg eget rådgivningsselskap med fokus på risikoanalyse, beredskap og krisehåndtering.

1 - Det er jo nå to nye jobber, med ulikt fokus. Men begge steder brenner jeg for å arbeide planmessig for å nå klare mål satt av menigheten. Vi må aldri slå oss til ro med dagens status, det er alltid mennesker som trenger et møte med Jesus, og troende som trenger hjelp til utrustning og tjeneste.

2 - Salme 139. Det gir meg en bekreftelse på at uansett hvor jeg er og hvordan jeg har det så kan jeg stole på at Guds hånd når meg. Om alt er bra og jeg rekker hendene mot himmelen i glede, eller om mørket har senket seg og jeg kjenner behov for å slippe unna alt, så er jeg i Guds omsorg.

3 Utenom arbeid er det familie, hage og kajakk som gjelder. Dersom vi reiser så er det Nord-Norge som gjelder.

I FRIKIRKEN

1. Hva er du opptatt av i den nye jobben?
2. Har du et favorittbibelord? Hva betyr det for deg?
3. Hva liker du å gjøre på fritiden?

Solveig Bråtane

Alder: 20

Sivilstatus: Singel

Menighetstilhørighet: Bergen Frikirke

Virke: Arrangementsansvarlig for Creative Sør i Kristiansand og Frik Festivalen på Visjon

- Jeg har vokst opp i Hånes Frikirke i Kristiansand, der jeg jobbet som ettåring i fjor. Nå går jeg på bibelskole i Bergen, og jobber i FriBU.

1 - Vi skal gjøre det vi kan for å legge til rette for at ungdommer får et møte med Gud, og jeg drømmer om at det vil ha betydning for hverdagen deres, ikke bare den ene helga eller uka.

2 - Jeg er veldig glad i Efeserne 3:20; «Han som virker i oss med sin kraft og kan gjøre uendelig mye mer enn det vi ber om og forstår». Gud er så stor, og det er utrolig sterkt at vi kan komme som vi er, gi det vi har, og uansett situasjon så kan Gud gjøre uendelig mye mer enn vi ber om og forstår. Det motiverer og engasjerer meg veldig.

3 - Nå har jeg jo akkurat flyttet til Bergen der det finnes fjell (jeg har innsett at toppene i Kristiansand ikke kan defineres som fjell), og jeg har bestemt meg for at i år skal jeg masse på tur. Ellers sier jeg sjelden nei til en kafétur.

Julie Dorthea Johansen

Alder: 20

Sivilstatus: Singel

Menighetstilhørighet: Songdalen Frikirke

Virke: Ettåring i 50 prosent stilling, og søndagsskoleleder i 10 prosent stilling

- Jeg har vært aktiv i Songdalen Frikirke i cirka sju år, og bor bare i ti minutters gåavstand på Nodelandsheia.

1 - Jeg er opptatt av at flere unge mennesker kan føle tilhørighet og som en del av menigheten hvor Jesus er i sentrum. Jeg er også opptatt av at barn og småbarnsfamilier skal bli sett og ikke minst føle seg inkludert i arrangementer som holdes.

2 - Matteus 19.14: «Da sa Jesus: «La de små barna være, og hindre dem ikke i å komme til meg! For himmelriket tilhører slike som dem.» Dette bibelverset er en av grunnene til at jeg valgte å jobbe med barn og unge.

3 - På fritiden liker jeg å bruke mye tid på å være sammen med venner og familie. Ettersom det er en god del kontorarbeid på jobb liker jeg også å gå turer og holde meg aktiv på fritiden.

Bendik Storøy Hermansen

Alder: 20

Sivilstatus: Singel

Menighetstilhørighet:

Trondheim Frikirke/Herøy Frikyrkje

Virke: Ettåring i Trondheim Frikirke, leder av program for Impulskonferansen i Trondheim

- Jeg har vokst opp på Sunnmøre, i Herøy kommune. Jeg vokste opp i Herøy Frikyrkje og pappa var pastor der, så jeg har vokst opp med den kristne tro. Jeg flytta til Stranda kommune da jeg var 15 år og gikk på Vestborg internatskole der, eid av NLM. Siste året var jeg miljøarbeider ved siden av skolen. Så flytta jeg til Trondheim og gikk et år på bibelskolen Gå Ut Senteret, som er Normisjon sin misjons/bibelskole, der var jeg blant annet 1,5 måned i Nepal og arbeidet som lærer. Og i år jobber jeg som ettåring i Trondheim Frikirke.

1 - Jeg elsker å jobbe med ungdommer, så jeg gleder meg til å være med på Frik på fre-dagskveldene, og å være med som konfirmantleder. Det er jeg veldig glad i.

2 - Filipperne 4:6-7, for det minner meg på at jeg har en Gud og en far som elsker meg og som vil at jeg legger alt jeg har på hjertet frem for Gud. Og Guds fred vil være med meg og Gud vil passe på meg.

3 - Jeg er veldig glad i fotball, både i å spille fotball og se på fotball. Jeg er Liverpool-supporter, så jeg liker fotball veldig godt for tiden. Ellers er jeg veldig glad i å høre på musikk, spesielt 70, 80 og 90-talls musikk. Og jeg er glad i å lage mat og bake, selv om jeg ikke er så flink til det.

- Budbæreren avvikles i sin nåværende form i løpet av første halvår 2020

Synodestyret gjorde i sitt møte 18.-19. oktober følgende vedtak i «Sak 148/2017-2021 – Kommunikasjonsplattformer i Frikirken».

«Vedtak: 1. Frikirkens informasjons-/kommunikasjonsarbeid skal være et verktøy for synodens og hovedkontorets ledelse. 2. Budbæreren avvikles i sin nåværende form i løpet av første halvår 2020. 3. Synodestyret ber daglig leder

og synodeformann ivareta nødvendige prosesser for denne endringen og videre strategi, herunder vurdering av redaktøransvaret. 4. Til synodestyremøtet i desember utarbeider administrasjonen et notat som redegjør for konsekvensene av nedleggelsen av Budbæreren, dvs. utfordringer det kan medføre og muligheter det åpner for. 5. En ekstern ressursperson inviteres til synodestyre-

møtet i desember for å komme med innspill til kommunikasjonsstrategi for Frikirken. Lederteamet deltar i denne sekvensen.»

Protokollen fra møtet ligger åpent på kirkesamfunnets nettside www.frikirken.no

I skrivende stund er det uavklart hva dette betyr for utgivelser i neste kalenderår. Budbæreren kommer tilbake med mer informasjon om saken.

Ikke gi meg det jeg liker

INGEBRIKT KVAM

Jeg heter Ingebrikt, jeg har fullført høyere studier, er tretti år og er en millennial, det vil si at jeg tilhører generasjonen født mellom 1981 og 1996. Hvis du vil omtale meg mer nedsettende, (og kanskje mer pre-sist) kan du si glasurgenerasjonen.

Jeg liker ikke å få fortalt hva jeg skal mene og gjøre, og jeg frykter å gjøre noe som kan krenke andre.

Jeg vil gjøre det jeg har mest lyst til akkurat nå og frykter langvarig forpliktelse. Jeg elsker det som smaker og føles godt, og jeg hater smerte og kamp. Jeg har til nå brukt ordet «jeg» 12 ganger og ikke sagt noe om hvor jeg kommer fra eller hvem min familie er. Det er nemlig jeg som har definisjonsretten på hvem jeg er.

For kirken er jeg en del av generasjonen som dro og aldri kom tilbake. Hvorfor det? Kanskje er det fordi vi har misforstått begrepene «liker» og «trenger»? Jeg liker ikke å bli fortalt hva jeg skal mene og tenke, men trenger at noen ydmykt, klokt og frimodig forkynner det kirken står for. Jeg liker ikke smerte, langvarig forpliktelse og å

si nei til nytelse, men jeg trenger noen som tåler smerten og har gått foran på den kronglete veien med Jesus.

Glasurgenerasjonen opplever angsten av for mange valg, brutte relasjoner, skammen over å ikke være god nok og meningsløshet. Vi har hørt at Jesus elsker meg og døde for våre såkalte synder og at vi kan være kul og kristen samtidig, men hva så? Hvor går vi nå? Hva vil det si å være en disippel?

Paulus var et forbilde og mentor for den 15 år yngre Timoteus. I 2. Tim oppmuntrer han som virkelig levde disippellivet Timoteus til å våge ubehaget og vende om til livets kilde, og i 2,22 sier han: «Legg ungdommens begjær bak deg og

jag etter rettferd troskap, kjærlighet og fred, sammen med andre som kaller på Herren av et rent hjerte.»

Vi trenger ikke godt voksne som prøver å være 25 år, og tilpasser kirke og budskap etter markedslogikk. Legg fra deg Facebook, Snapchat og Instagram og vis hvordan et kristent liv ser ut - helt konkret. Vis oss hva omvendelse og et liv i etterfølgelse vil si! Vis oss hvordan man ber, leser i bibelen, lever i fellesskap og forteller andre om Jesus. Følg Paulus eksempel.

Ingebrikt Kvam (30) er ungdomspastor og har startet Støperiet i Trondheim Frikirke.

Jeg liker ikke å bli fortalt hva jeg skal mene og tenke, men trenger at noen ydmykt, klokt og frimodig forkynner det kirken står for.

Ny pastor i Alta Frikirke

Tidligere eldste Yngve Andersen, er nå innsatt som pastor i fast stilling i Alta Frikirke. Han har hatt en midlertidig ansettelse i stillingen det siste året etter at Trond Vegge sluttet som pastor sommeren 2018, og er nå fast ansatt som pastor i hundre prosent stilling. - Menigheten er veldig fornøyd med denne løsningen da Yngve har lang fartstid i lederfunksjon i menigheten. Han kjenner både Alta og menigheten godt, og det er stor takknemlighet for at han takket ja til fast stilling, sier eldsterådsformann Jørn-Ivar Holmgren, som ledet festgudstjenesten søndag 13. oktober. Tilsynsmann i Nordre, John Arne Gladsø, sto for den formelle innsettelsen og representanter fra eldsteråd og diakonråd deltok i innsettelsen. Det

var stelt i stand til festgudstjeneste, og det hele ble feiret med en solid kirkekaffe etterpå. Påfølgende menighetsmøte bekreftet at man kjenner på glede og takknemlighet over å ha fått gjenopprettet et stabilt lederskap. Hovedtemaet for menighetsmøtet var «Hvordan kan vi nå de som ikke kjenner Jesus, og først og fremst, hvordan kan vi nå barn og unge?» Alta Frikirke kan snart feire 100-årsjubileum, men ønsker å fornye seg og holder et godt fokus på å fortelle om Jesus til nye mennesker i Finnmark.

PASTORPAR Yngve og Tone Andersen under festgudstjenesten i Alta Frikirke. (Foto: John Arne Gladsø).

Kraftverket feiret 20 år

Helgen 26.-27. oktober feiret Oslomenigheten Kraftverket sitt tjuårsjubileum, der gamle og nye medlemmer var invitert til fest lørdag kveld og gudstjeneste på søndag.

Tekst og foto **GEIR ARNE JOHANSEN**

**Kraft-
verket
20 år**

Siste helgen i oktober var en festhelg for Kraftverket, frikirkemenigheten som de siste femten årene har holdt hus i Oslo Vestre Frikirke ved Bislett. Menigheten har siden oppstarten vært opptatt av å formidle tro på en måte som er relevant for mennesker i hverdagen, og har markert seg som et naturlig alternativ for mennesker som ikke er vant til å gå i kirken. På gudstjenesten søndag ettermiddag talte pastor Kjetil Gilberg om fellesskapet i troen: - På en dag som denne ønsker jeg å fokusere på hva som er kjernen i det å være menighet. Tenk så heldige vi er som har hverandre, som kan møtes på denne måten og hjelpe hverandre å tro. Vi trenger hverandre for å se høyden og dybden, lengden og bredden av Guds kjærlighet. Det er vanskelig å stå alene, da vakler troa ganske fort. Vi har sett, og anerkjent, mye tvil gjennom disse tjue åra. Derfor har vi også anerkjent behovet for å møtes, slik at vi kan hjelpe hverandre til å gi Gud større plass i livene våre.

ÆRLIG OG TROVERDIG

- Vi har et bevisst forhold til hvordan vi formidler troa vår, sier Kjetil Gilberg. De fleste har venner som ikke går i kirka, og han forutsetter at når han preker, sitter det noen som ikke er kristne i salen.

- Det gjør noe med språket og innholdet i forkynnelsen. Selv om de fleste på en gudstjeneste i Kraftverket er kristne, er det en god øvelse å formidle budskapet vårt også til folk som ikke er vant til å gå i kirka, sier Gilberg, som i høst har fått en pastorkollega med i staben. 1. september startet Maria Bjørdal som pastor i Kraftverket. Hun kom fra Storsalen hvor hun har vært prest i cirka seks år, hun har undervist på MF og jobbet mye med misjon og ungdom. Tidligere har hun studert samfunnsvitenskap og teologi i USA.

- Hvorfor begynte du som pastor i Kraftverket?

- Kraftverket er en veldig tiltrekende menighet, som både er anti-autoritær og sannhetssøkende. Det har jeg veldig sansen for. Det er en oppriktig atmosfære her. Så må jeg si at det er en nytelse å være en del av et miljø med så mye fantastisk musikk, sier Bjørdal, hvis målsetning i høst først og fremst er å bli kjent med den nye menigheten. For den ferske pastoren er det et stort pluss at Kraftverket er et fint sted å være

også for sønnen på halvannet år.

- Jeg synes det er så fint at vi er barn, studenter, voksne og eldre på samme gudstjeneste. Det er en veldig fin menneskelig kultur i Kraftverket, sier hun.

RADIOGUDSTJENESTER OG MORGENDAKTER

Katrina Myhren er sanger, og leder for forbederene i Kraftverket. - Kraftverket betyr så mye for troa mi. Det er et unikt sted å være både for meg og for andre, som kanskje ikke finner sin plass andre steder. Det finnes en plass og en tilhørighet for alle, og det hjelper meg i troa, sier hun.

- Det at vi snakker om Gud på en forståelig måte, og gjør det håndgripelig på et vis, tror jeg er avgjørende for at mange velger å gå i menigheten. Også får medlemmene være med og prege uttrykket i menigheten. Det har mye å si, sier Myhren.

Kraftverket har markert seg også utover frikirkelandskapet, gjennom radiogudstjenester- og morgenandakter i NRK. - Vi har hatt fire radiogudstjenester i år, den siste kommer i november. Det har vært en fin opplevelse og gjort oss mer synlige, sier Gilberg, som også har holdt morgenandakter i NRK denne høsten. Han er opptatt av at Kraftverket også i fremtiden skal jobbe for å ha en egen stemme i kirkelandskapet i Oslo. - Det har vært viktig for oss hele tida. Vi ønsker å utfordre det etablerte i form, samtidig som vi står for en tradisjonell luthersk teologi. Vi har en

TOSPANN Maria Bjørdal er ansatt i halv stilling, mens Kjetil Gilberg er pastor på heltid. Sammen deler de på pastoroppgavene i Kraftverket.

tydelig identitet og bevissthet rundt hvem vi ønsker å være, derfor slipper vi å stadig definere oss selv på nytt.

JEVN VEKST

Kraftverket har hatt jevn vekst og et stabilt besøkstall på cirka 110 gudstjenestedeltakere over flere år. Antall medlemmer teller i dag cirka to hundre. - Jeg tror det skyldes flere ting, det viktigste er kanskje at ærlighet er en verdi som står sterkt i Kraftverket. Å komme et sted der folk er seg selv, og hvor det er rom for å være seg selv, tror jeg er en avgjørende faktor for at mange har blitt værende over så lang tid og for at flere har kommet til. Dessuten har vi et fantastisk musikkmiljø som jeg tror tiltrekker mange. Så har vi også vært velsignet med gode ledere. Vi har sjelden manglet gode folk, i dobbel forstand, med hjertet på rett plass og med talenter til å spille, lede, preke, og så videre, sier Gilberg.

ROM FOR ALLE

I 2016 startet Kraftverket arbeidet med papirløse flyktninger, som Budbæreren har skrevet om tidligere.

- Dette arbeidet er noe av det viktigste og fineste vi gjør. Hver torsdag inviterer vi papirløse flyktninger til

Vi vil fortsette å kjempe for at Kraftverket skal være et sted der alle kan være. Vi ønsker å være en kirke som tåler det virkelige livet.

GLAD Katriona Myhren opplever at Kraftverket er et unikt fellesskap.

middag, og det kommer cirka tretti stykker hver gang. De er ofte med og lager mat. Her får de to trikkebilletter, én for å komme seg hjem og én for å komme tilbake neste gang. Før vi spiser går vi inn i kapellet, hvor vi har tidebønn for de som ønsker det. Gilberg forteller at en av flyktingene ble døpt i fjor, under en gudstjeneste. - Det er noen fantastiske ildsjeler som driver dette arbeidet, og de er flinke til å følge opp de som har det vanskeligst. De utgjør en stor forskjell i mange menneskers liv.

Gilberg forteller at de er tydelige på at de verken kan hjelpe i forhold til sakene deres, bidra økonomisk eller forandre hverdagen med stor nød og mye frykt. - Vi tilbyr vennskap og et godt næringsrikt måltid. Vår ambisjon er å gi kjærlighet og skape livsglede. Flyktingene gir mye varme tilbake. Og vennskap med mennesker i en så vanskelig situasjon, gir nytt og viktig perspektiv på egne liv, sier Kjetil Gilberg.

- Vi vil fortsette å kjempe for at Kraftverket skal være et sted der alle kan være. Vi ønsker å være en kirke som tåler det virkelige livet. Mitt ønske for fremtiden er at Kraftverket skal være en sterk formidler av Guds nåde, og at vi skal klare å inkludere og romme hele livet og hele mennesket.

UNDER SAMME TAK Kraftverket har de siste femten årene holdt hus i Oslo Vestre Frikirke ved Bislett.

Smaalenene Frikirke ligger på Høytorp fort i Mysen og er en frikirke for kommunene i indre Østfold. Menigheten er en flergenerasjonsmenighet med cirka 70 medlemmer og samler stadig flere unge familier. Gudstjenestene samler 50-80 mennesker. Vi søker

fri kirken

Pastor i 50 % stilling

Ansvarsområde:

- Lede utviklingen av menigheten
- Forkynne til utrustning og tjeneste
- Forvalte sakramentene og forestå kirkelige handlinger

Ønskede kvalifikasjoner:

- Du har evne til å inspirere og lede andre, organisere og bygge team.
- Du har sans for struktur og kan jobbe selvstendig. Du må gjerne våge å gå nye veier.
- Du har relevant utdanning, men like viktig er det med nådegaveutrustning og et levende kall.
- Vi ser etter en pastor med et levende trosliv og som er forankret i luthersk teologi.
- Menigheten søker en pastor som kan relatere til ulike generasjoner, og vi ønsker å styrke og utvikle arbeidet blant familier, barn og ungdom.

Stillingsinstruks vil bli utformet i samarbeid med den som ansettes. Personlige egenskaper og utrustning vil bli vektlagt i utformingen av stillingen.

Lønns- og arbeidsvilkår følger gjeldende bestemmelser i Frikirkens regulativ. Pastoren er forpliktet til å lære og leve i samsvar med Guds ord og kirkens bekjennelse.

Nærmere informasjon om stillingen:

Hans Kåre Fosser. Mob: 415 29 933
E-post: hanskarefosser@gmail.com

Søknad sendes: kontor@maafri.no

Søknadsfrist: 9. desember

Smaalenene Frikirke, Høytorp fort 68, 1850 Mysen

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Vil fortsatt ha papir

I en leserundersøkelse gjort blant Budbærerens lesere, kommer det frem at dagens papirformat fortsatt er det foretrukne mediet.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

Til sammen 157 personer svarte på undersøkelsen, som ble sendt ut til 422 abonnenter med epostadresse og noen tilfeldige uten epostadresse oppgitt. Av svarene kommer det frem at det i størst grad er papirutgaven som leses. 61 prosent ønsker å beholde dagens papirformat, mens 24 prosent vil ha nett eller nett pluss PDF-utgave. 87 prosent av respondentene oppgir at de vil «følge med i Frikirken» som en av grunnene til å abonnere. Menighetsreportasjer, intervjuer og lederne seiler opp som det mest populære lesestoffet, i tillegg til misjonsstoff og innspill fra tilsynsmennene. På spørsmål om ønsket stoff, var flere svar mulig. Ifølge undersøkelsen ønskes mer temasaker, menighetsreportasjer og dybdartikler. Temasaker fikk imidlertid høyest skår (50 prosent).

MENIGHETSREPORTASJER MEST POPULÆRT

De fleste som svarer har vært abonnenter lenge, 69 prosent har holdt Budbæren i ti år eller mer. 27 prosent har holdt bladet i 2-10

år, og de resterende tre prosentene har holdt det i mindre enn to år. 82 prosent oppgir å lese Budbærerens papirutgave, mens 14 prosent leser både papirutgaven og PDF-utgaven. Tre prosent leser kun PDF-utgaven. Dette betyr at 96 prosent av abonnentene leser papirutgaven og 15 prosent leser PDF-utgaven. I undersøkelsen stilles to spørsmål som kan ligne hverandre litt: «Hva leser du først i Budbæren?» og «Hva leser du fast?» På begge spørsmålene kunne det settes flere kryss. Tendensen er den samme for begge: Menighetsreportasjer leses først, og fast, av henholdsvis 72 prosent og 36 prosent. Som nevnt innledningsvis mener 61 prosent av de spurte at Budbæren bør komme ut som i dag i fremtiden; som papiravis med fullverdig PDF-utgave på nett samt utvalgte artikler på nettsiden. 24 prosent vil ha en endring mot kun nettbasert avis, mens 16 prosent mener at Budbæren utelukkende bør bli nettbasert. Åtte prosent mener bladet bør kunne leses som PDF pluss nettartikler. Sju prosent ønsker en overgang til magasininform, og to av respondentene vil legge ned Budbæren. Om hovedspørsmålet, Budbæren på papir versus nett, ser sju av ti svarere ut til å ønske papir.

UAVHENGIG STEMME

Undersøkelsen ba også re-

spondentene gi tilbakemeldinger om hvorvidt Budbæren er kjent som Frikirkens blad i menighetene. 57 prosent svarer at Budbæren er kjent, ni prosent mener at bladet ikke er kjent, mens 32 prosent ikke vet eller ikke svarer. Noen respondenter mener at Budbæren er best kjent blant de gamle, andre at kjennskap kommer med fartstid i menigheten. Sju av ti mener at Budbæren fortsatt bør være en uavhengig stemme i Frikirken, seks prosent mener nei, og sytten prosent vet ikke. Seks prosent problematiserer ordet «uavhengig». Det nettbaserte spørreverktøyet Jotform ble brukt til å samle inn data. Spørreundersøkelsen ble gjennomført ved at lenke til nettskjema ble sendt ut til alle abonnenter med kjent epostadresse, pluss til et utvalg i brevs form. 157 personer svarte på undersøkelsen, og fjorten av svarene kom via brev.

"RETREAT PÅ LIA GÅRD"
15.-18. MARS 2020

Stavern Folkehøyskole inviterer til kortkurs og retreat på Lia gård ved Koppang i Østerdalen 15.-18. mars 2020. Retreaten arrangeres i samarbeid med tidsskriftet *Pilegrim* og Frikirken. Retreaten er åpen for alle. Påmeldingsfrist 1. mars 2020. Påmelding og info www.stavernfhs.no

Peter Halldorf leder retreaten sammen med Sidsel Lauten, Ivar Johnsen og Arnfinn Løyning

25.-28. MAI
G
J
S
Y
N
2020

Tidligere ansatt i Frikirken, nå pensjonist? Sett av dato.

"Kropp og And, hånd i hånd"
20.-24. APRIL 2020

Dugnad+felleskap=gøy

Påmelding og info www.stavernfhs.no **STAVERN FOLKEHØYSKOLE** **GRATIS!** Påmelding innen 1. april

En hedersmann runder år

Du kan møte ham på tur i Jegers med hunden Mira, eller du kan treffe på ham en søndagsformiddag i rask gange til Frikirka. Er du heldig kan du oppleve ham ta et bad i elva en septemberdag. Han er ikke bare oppegående, men på mange måter svært oppegående. Han kjenner mange mennesker og enda flere kjenner ham. Han og hans kjære kone Solveig passerte gullbryllup for omtrent fem år siden. Og sammen har de fem barn og like mange svigerbarn og hele 17 barnebarn. Ikke mange som slår det.

De fleste har vel allerede gjettest hvem vi tenker på, nemlig Sverre Jølstad. I november går han hen og fyller 80 og hvem skulle trodd det. Men fødselsattesten viser 19/11-39. Altså en førkrigsutgave.

Sverre vokste opp på Grefsen i Oslo, noe dialekten fortsatt roper. I Østre Frikirke ble han både døpt og konfirmert og var aktivt med i både søndagskole, gutteforening og ungdomsarbeid. Han gikk på Kristelig gymnas og tok siden teologi på Menighetsfakultetet. Han sier selv at han hadde et litt vanskelig valg, skulle det bli i Jølstads begravellesbyrå eller fulltidstjeneste i Guds rike. Vi kan bare takke for det valget han tok.

Sverre har tjenestegjort mange steder, som feltprest i Fredrikstad, landsungdomssekretær i Frikirken og pastortjeneste i Ørsta, Lillesand og Kristiansand. Han har også hatt misjonærtjeneste i Japan før han ble sykehusprest i Kristiansand. Fortsatt har han forkynneroppdrag i mange sammenhenger.

Han var ikke gamle karen da han fikk kall til å være pastor i Kristiansand Frikirke, bare 35 år. Her ble han i omtrent 17 år og det sier han var rike år. Mye var nok annerledes den gangen med to møter hver søndag, kveldsmøte i uka, flere kvinneforeninger og andre samvær. Og forstanderen skulle være med på det meste! Men han fremhever at også den gang var innsatsen fra de frivillige uvurderlig. Ikke minst når det

gjaldt sang og musikk i menigheten. Det er ingen tvil om at Sverre har betydd svært mye for menigheten gjennom mange år. Men han sier selv at menigheten har betydd mye for ham og hans kjære kone Solveig. Hun har vært en god støtte for ham gjennom mange år.

Det var mye gledelig i tjenesten, men det kunne også være slit-somt, sier han. Det mest slit-somme var ansvaret. Det var krevende å møte mennesker med omsorg, raushet og samtidig gi bibelsk veiledning. Det mest gledelige var når kirken var full av ungdommer i forskjellige sammenhenger og de store konfirmantkullene. Han nevner spesielt 14 «julaften i kirka» med opptil 100 gjester. Han gledet seg over ti rike år som prest ved Sørlandets sykehus og over å ha fått være med å plante fem livskraftige menigheter med i dag til sammen 1852 medlemmer.

Sverre gir klart uttrykk for at han har hatt et rikt og spennende liv. Og ikke minst meningsfylt. Men han har ikke sluppet unna prøvelser. For 31 år siden var han selv alvorlig syk og i dager to av hans kjære, hans kone og en datter prøvet av kreft. Noen sier det er urettferdig, men det våger han ikke å si. Vi vet at Gud kan også helbrede, men vi vet ikke hva han vil. Vi ser kort. Han ser helt frem. Og vi vet at Han vil oss bare det beste.

Vi kan ikke unngå å komme inn på hvilke utfordringer han ser vi

står overfor i dag. Noe av det første han nevner er den tiltakende sekulariseringen som vi stadig blir utsatt for gjennom media, både TV og aviser. Det påvirker også kristne og det fører til at det er en stor utfordring å formidle det bibelske budskapet på en aktuell måte. En aktuell og sjelesørgisk måte der en møter mennesker med omsorg. Men samtidig kommer vi ikke unna at det for mange er anstøt i det bibelske budskapet. En utfordring er at ikke få skygger unna å ta opp spørsmål som for mange er kontroversielle. Han tenker da kanskje spesielt på bibelens syn på familie og ekteskap.

Til slutt utfordrer vi ham til å gi noen råd til menigheten. Men det

JUBILANT Sverre Jølstad kan se tilbake på et rikt og spennende liv, når han runder 80 år.

vil han være forsiktig med å gjøre. Dagens ledere må selv finne sin vei. Samtidig fremholder han at han har god tillit til de som i dag leder menigheten. Hans viktigste oppgave er nå, i tillegg til familien, å be for menigheten, oppmuntre lederskapet, besøke syke og gamle – og synge i «Bronselaget».

I dag fylles den vakre kirken vår lopp som knapt noen gang før. Og det er gledelig. Sverre formulerer seg slik: Menigheten er ikke vår menighet. Menigheten vår er Guds menighet! Han har ansvaret. Vi skal bare få åpne oss og stille oss til Hans disposisjon.

Vi ønsker Sverre Jølstad til lykke med åremålsdagen 19. november!

Han var ikke gamle karen da han fikk kall til å være pastor i Kristiansand Frikirke.

Returadresse:
Budbæreren
Pilestredet 69
0350 Oslo

RUNE DALTVEIT

«Der skatten din er, der vil også ditt hjerte være»

Vi i Norge som tjener over 420 000 i året, tilhører den ene prosenten med høyest inntekt i hele verden. Vi tilhører de rike. I Paulus sitt 1. brev til Timoteus 6:17-19 kommer Paulus med en formaning til oss.

Det er ikke noe problem å være rik i denne verden, det er måten vi er rik på som fort blir problemet. Over tid blir rikdommen vår en erstatning for Gud. Uten at det kanskje var bevisst, eller ønskelig, så forflytter vi vårt håp fra Guds løfte om å gi oss det vi trenger, til at vår rikdom er det som skal gi oss det vi trenger. Våre økonomiske bekymringer for fremtiden har en tendens til å drive oss, kristne rike mennesker, mot en mer og mer selvcentrert holdning når det kommer til hvordan vi styrer pengene våre.

I et forsøk på å sikre vår egen fremtid, noe som vi egentlig lærer at er Guds ansvar, så blir det vanskeligere og vanskeligere for oss å være generøse og gi generøst til de tingene som Gud er mest opptatt av i denne verden. Spør vi oss selv hva er Gud opptatt av når vi planlegger vår økonomi denne måneden? Det bør være det første vi gjør.

På den måten setter vi vårt håp til Jesus, og hjertet vårt, det blir mer likt Guds hjerte.

ET MUNTERT ØYEBLIKK

Mangt et godt og muntert øyeblikk inntreffer melloav disse med leserne våre.

Heidi Aarmo Lund har levert følgende bidrag

Skivebom

Jeg er ikke HELT sikker på at det foregikk akkurat slik, men det er helt sikkert at det var på en stor samling for diakonisser i Oslo. Kveldens hovedtaler hadde holdt på altfor lenge – men ga på med stor patos; «I himmelen skal det ikke være mer sykdom- og heller ingen sykepleiere!» Han oppdaget med det samme at dette ikke var en helt god formulering i denne forsamlingen. Her satt jo sykepleiere på rekke og rad; «Selvfølgelig skal det være sykepleiere der. Men de har ingenting der å gjøre!»

Heidi Aarmo Lund utfordrer Gjermund Aglen

FAKTA:

Navn: Martin Nøstrud **Alder:** 35

Sivilstatus: Gift, to barn **Menighetstilhørighet:** Sula Frikirke

Virke: Vikarierende administrasjonsleder, FriBU

Nyansatt i FriBU

Martin Nøstrud er ny som vikarierende administrasjonsleder i FriBU, ved siden av jobben som administrasjonsleder i Sula Frikirke.

- *Hva gleder du deg mest over i arbeidet?*

- Jeg har mange ganger tenkt på at det kan være spennende å jobbe i en kristen organisasjon. Så dette gleder jeg meg over. Dagene i FriBU har så langt vært veldig spennende og varierte. Det er veldig gøy å få ta del i en meget kompetent stab og oppleve at vi jobber sammen om målene.

- *Har du et favorittbibelord? Hva betyr det for deg?*

- Jeremia 29,11. Dette bibelverset står gravert inn i giftringene til meg og min kone. Det er et vers som følger meg hele tiden og som jeg kan hente frem når jeg føler at livet er tøft. Gud vil oss alltid det beste selv om det mange ganger ikke ser slik ut. Han vil gi oss fremtid og håp!

- *Hva tenker du om Frikirkens motto «Sammen om oppdraget»?*

- Selv om vi jobber med forskjellige oppgaver eller er i forskjellige tjenester så er vi sammen om det store oppdraget, nemlig å gi mennesker det aller beste, Jesus! Det er så spennende at Frikirken blant annet satser på å rekruttere og utruste unge. Det danner et godt grunnlag for at oppdraget skal nå videre ut også til de yngre generasjonene.

- *Er det noe spesielt som opptar deg for tiden?*

- I høst har jeg startet i to nye jobber. I tillegg til jobben i FriBU, jobber jeg en dag i uken i Sula Frikirke. Her er det så mye spennende som skjer for tiden. Det er en stor velsignelse å få være en del av staben der og arbeidet i menigheten. For tiden jobber vi med «prosjekt søndag», som FriBU har utarbeidet. Kjempespennende!

- *Har du noen forbilder eller noen som særlig har vært til inspirasjon for deg som kristen?*

- Da må vi nok tilbake til oppveksten og min første tid som kristen. Det er vanskelig for meg å trekke ut noen spesielle, for det er mange som har vært med på

HÅP At Frikirken satser på å rekruttere og utruste unge, danner et godt grunnlag for å nå ut til de yngre generasjonene, sier Martin Nøstrud. (Foto: Privat).

veien dit jeg er i dag. Men jeg tenker spesielt på ungdomspastorene og hvordan de var med å gjøre det enkelt for meg å ta valget på å følge Jesus. Det har også vært mange gode forbilder for meg på Ansgarskolen i Kristiansand.

- *Hva liker du å gjøre på fritiden?*

- Jeg er en sosial type, trives godt sammen med vennene våre. Det er fint å ta en god prat over en god kopp kaffe. Ellers er jeg glad i en god film, helst noe actionfylt. Om vær og føre tillater det så går jeg gjerne en fjelltur i nærområdet. Vil vel påstå at Sunnmøre byr på et av verdens fineste turområder.